

har ikke været den, at man foretrak dette; paa ingen mulig Maade, man har ivertimod været ligesaa opmærksom som Udvalget paa, at der var forbundet ikke saa faa praktiske Banffeligheder med det; men Grunden til, at man har valgt dette System er den, at man troede dette nødvendigt. Efter den Hensigt, man havde, nemlig at skabe flere og større Gevinster, maatte man, for at faae Midler dertil, have Frilodssystemet, og hører man dette, da er dermed Ambesystemet ogsaa borte. Derfom der kun var Spørgsmaal om en Ambe-Trækning eller en Ettals-Trækning, kunde der ikke være den fjerneste Tvivl om, at den førstnævnte Trækning maatte gives Fortrinet, fordi den er meget simplere og hurtigere at komme tilrette med; men naar der er Spørgsmaal om et Ambe-Lotteri ligeoverfor et Ettals-Lotteri, stiller Sagen sig ganske anderledes; thi Ambe-Lotteriet gjør andre Fordringer, og gjør navnlig Fordring paa Frilodder, som Ettalslotteriet ikke gjør; naar man altsaa maatte ophæve Frilodderne, vilde det være forbundet med en Fornægtelse af Ambelotteriets Natur, naar man alligevel vilde vedligeholde Ambetrækningen. Naar der nu er Spørgsmaal om, hvad der er Spillerens Duffe, og hvad der ikke er deres Duffe, da troer jeg ikke, at det ærede Udvalg afgjør Sagen med de Bemærkninger, det har gjort, der nærmest synes at være møntede paa en Ettalstrækning, idet det væsentlig har holdt sig til de ydre Banffeligheder, som denne medfører. Jeg troer, at det ærede Udvalgs Formand har fuldstændig Ret i, at man kan med ligesaa mange mathemathiske Formler, man vil, oplyse Publicum om, at der ikke er større Sandsynlighed for at vinde under den ene end under den anden Form, uden at man dog vil være istand til at overbevise Publicum derom. Eigesaa sikkert, som det er, at Muligheden af at faae en Gevinst ikke afhænger af, om man bruger det ene eller det andet System, ligesaa vist er det, at der er en stor Mængde af Spillere, som det ikke er muligt at berøve den Idee, at man med Ambelotteriet skal have tre Gange Held med sig for at vinde, medens man med Ettalslotteriet kun behøver at være heldig to Gange. Derfom man kunde over-

bevise Menneffene om det Urigtige deri, var der ingen Grund til at fravige Ambesystemet, men det kan man ikke (Et Medlem: Menneffene!). Ja, det er Menneffene, der spille, og naar man overhovedet vil holde et Lotteri, maa man, ligesom ganske vist Lotteri er bygget paa en menneskelig Svaghed, ogsaa finde sig i, at det er indrettet saaledes, som denne Svaghed forlanger det, naar det vel at mærke ikke virker demoraliserende. Lotteriets Bestyrelse — jeg mener dermed den øverste Bestyrelse — har meent, at det var forstaaeligt at indrette Planen saaledes, at Frilodssystemet, som man i det Hele taget har haft meget imod, affaffedes, og at man derved sattes istand til at nærme sig de fremmede Lotterier, som væsentligst gaae her, og som gaae ud paa at have een stor Gevinst, som er Maalet for alle Spilleres Duffe og Altraa, og hvorfor de bringe Dffrene, og ved Siden deraf en Mængde mindre Gevinster. Naar den ærede Ordfører har sagt, at disse Smaagevinster ikke bør findes, thi der er intet Menneffe, der spiller i Lotteriet for at vinde 25 Rd., saa siger jeg: Det er ganske rigtigt, men der er heller Ingen, der spiller i Lotteriet for at vinde 100 Rd.; nei, de spille for at vinde de store Gevinster og navnlig for at kunne tage Deel i sjette Trækning; men det er ingenlunde uden Betydning, at Spillerne faae at vide, at snart vinder En her, snart En der, thi det holder Modet og Lysten til at vedblive med Spillet oppe, ligesom det ogsaa forekommer mig, at man ikke kan afvise Betydningen af den Betragtning, at det kan være en Fordeel for Lotteriet, at Folk dog idetmindste have nogen Udsigt til at kunne spille frit; de tænke da, at det dog ikke har saa meget at betyde, og blive derfor ved at spille, og paa den Maade beholder Lotteriet ikke saa faa af sine Spillere. Den ærede Formand for Udvalget sagde, at det af Finantsministeren forelagte Forslag var et stort finantsielt Bovestykke. Jeg formoder, at han derved har forudsat, at Lodderne ikke blive affatte, thi ellers seer jeg ikke, at det kan kaldes et stort finantsielt Bovestykke; men jeg vil sige, at den Betragtning, som jeg antager, det ærede Medlem dermed vilde gjøre gjældende, er for mig